

[Finansministeren.]

vil forelægge mig sagen, kan jeg hurtigt få det oplyst.

Ragnhild Andersen: Jeg takker den højtærede finansminister for besvarelsen. Det er da rart at høre, at der er visse muligheder, og naturligvis vil jeg med glæde forelægge det specielle spørgsmål for finansministeren. Jeg vil dog gerne spørge, om ikke finansministeren vil være rede til at strække sig lidt længere, om ikke finansministeren ville finde det rimeligt, at der kom klarere bestemmelser i loven. Det er tydeligt efter min opfattelse, at der her faktisk er tale om en mindrebemidlet forsørger, idet en sådan dreng ikke kan forsørge sig selv for de penge, han selv tjener.

Mit tillægsspørgsmål skal derfor være, om finansministeren ikke ville finde det rimeligt i loven at indsætte en bestemmelse om, at mindrebemidlede forsørgere kan blive betragtet som forsørgere også for børn, der er over 18 år; så vil skatteyderne vide, hvor de er henne. Jeg har allerede sagt, at det i dette tilfælde drejer sig om Københavns skattevæsen, men der kan jo ud over landet være megen uklarhed om spørgsmålet, når det københavnske skattevæsen på det givne grundlag har sagt nej til at anerkende den omtalte moder som forsørger.

Finansministeren (Kampmann): Som jeg allerede har oplyst, er det den pågældendes indtægt — altså den, der forsørges — der bliver lagt vægt på. Nu rejser det ærede medlem et andet spørgsmål, om vi også skal lægge vægt på indtægten hos den, der har forsørgerbyrden. Det må vi nærmere overveje, og så kan vi drøfte spørgsmålet igen, når vi kommer til næste års ligningslov.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Fuglsang* til forsvarsministeren:

„Kan forsvarsministeren give nogen oplysning om, hvilke planer man har med den oprindelige granathylsterfabrik i Rødovre, og om dens mulige overdragelse til civile formål?“

Fuglsang: Allerede ved opførelsen for nogle år siden vakte den påtænkte granat-

hylsterfabrik på Korsdalsvej i Rødovre en vis opmærksomhed, hvilket ikke kan være uforståeligt, da denne militære virksomhed ville komme til at ligge mellem to boligkvarterer. Mere til trøst end egentlig til beroligelse blev der dengang henvist til, at fabrikken ville give arbejde til 800 mand, når den kom i gang. Det kom den imidlertid ikke, idet granathylstrene bliver lavet andetsteds, mig bekendt i Holland, og fabrikken med dens muligheder ligger nu, og har altså gjort det gennem nogle år, død hen som fabrik samtidig med, at der stadig er brug for og også i nogen grad bygges andre værksteds- og fabrikslokaler, og for øvrigt også samtidig med, at det i samme område synes umuligt at få materialebevillinger til formål som børneinstitutioner og lignende.

Dels af denne grund, men dels også for at få en afkræftelse af eller bekræftelse på visse rygter om, at der skal oplagres ammunition derude, er det, jeg har stillet den højtærede forsvarsminister mit spørgsmål, om forsvarsministeren kan give nogen oplysning om, hvilke planer man har med den oprindelige granathylsterfabrik i Rødovre, og om dens mulige overdragelse til civile formål.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Ammunitionsarsenalets mekaniske værksted i Rødovre blev opført i årene 1953-54 i anledning af en stor amerikansk ordre på fremstilling af ammunition, en ordre, som tilførte landet betydelige valutaindtægter. Udbygningen af Rødovreværkstedet var samtidig planlagt som første fase i en sanering og udflytning af nogle af arsenalets værksteder på Christianshavn. De begrænsninger, der er gennemført af forsvarsbudgetterne siden efteråret 1954, har imidlertid medført, at saneringsplanerne er stillet i bero, indtil der med en ny forsvarsordning er taget stilling til spørgsmålet om målsætningen for vort forsvar og dermed også i nogen måde til behovet for fremstilling af ammunition.

Jeg vil gerne i samme forbindelse minde om, at det i bemærkningerne til det i folketinget fremsatte forslag til lov om forsvarets organisation m. v. er udtalt, at man har til hensigt i samarbejde med forvaltningsnævnet at foretage en gennemgang af forsvarets producerende virksomheder. Jeg